
За хлѣба.

Коравата действителность ме стѣга, като
змиитѣ на Лаокоонъ и ме хвърля въ бездната
на отчаянието.

Нощта спуща своето черно крило надъ менъ,
а денѣтъ иде страхотенъ съ всичката си
безнадежностъ и безисходностъ.

Азъ съмъ пленикъ на зли сили и се
бора да се изтрѣгна отъ демонскитѣ имъ
прегрѣдки. А тѣхното име е гладъ и смъртъ.

Азъ съмъ предъ гроба и предпочитамъ
живота, какъвто и да е той.

Живота на милионитѣ по цѣлата земя.

За коравата хапка хлѣбъ азъ слизамъ:

дълбоко въ подземията — безъ слънцето на деня;

Въ дъното на моретата — за бисери;

До колѣне въ водата — за златоносния пясъкъ;

Въ пустинята подъ огненото слънце

и денемъ и нощемъ. . .

Азъ вливамъ моята кръвъ въ артериитѣ на
земята — за коравата хапка хлѣбъ.